

tænkes at indtræde Forhold *inden* Udgangen af December Maaned 1926, som i og for sig kunde gøre det ønskeligt, at denne Lov helt eller delvis blev sat ud af Kraft. Der kunde jo meget godt tænkes at ske saadanne Forskydninger eller Ændringer paa andre Omraader af Produktionslivet, som gjorde det ønskeligt at foretage Ændringer i denne Lejlighedslov, Ændringer, som det vilde være forbundet med Vanskelighed at faa gjort, hvis der skulde en ny Lov til. Jeg kunde derfor godt tænke mig, idet jeg i øvrigt erkender, at der ikke vel kan være Tale om at gøre Tidsfristen for Lovens Varighed kortere end det ene Aar, som her er foreslaaet, at det vilde være rigtigst at gøre en Tilføjelse til Lovforslagets § 2, som gik ud paa, at denne Lov udløber med Udgangen af December Maaned 1926, for saa vidt den ikke helt eller delvis forinden er ophevet ved kongelig Anordning. Jeg vil altsaa gerne spørge den højtærede Finansminister, om han kan tænke sig at stille et saadant Ændringsforslag til Lovforslagets tredie Behandling.

Drachmann: I Anledning af mine Bemærkninger om den danske Handelspolitik, specielt overfor den tyske Toldlov, fandt den højtærede Landbrugsminister sig foranlediget til at gribe ind i Debatten med Formaning om, at man ikke skulde gøre Forholdene værre, end de er. Det har jeg aldrig tilsigtet, men jeg maa ogsaa fremhæve, at Forholdene i Sandhed er slemme nok. Den Optimisme, eller i hvert Tilfælde relative Optimisme, der lyste ud af den højtærede Landbrugsministers Ord, tror jeg ikke bliver delt rundt om i det danske Landbrug — jeg har i alt Fald ikke fundet den i de Kredse af Landbruget, hvori jeg har bevæget mig siden den tyske Toldlovs Ikrafttræden.

Den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at Mestbegunstigelsesklausulen automatisk gav os de Begunstigelser, som Tyskland indrømmede andre Lande gennem sine Traktatforhandlinger. Jeg skal ikke fordybe mig stærkt i dette Problem — det ligger jo ogsaa kun periferisk for i Dag —, men Kærnen i Sagen er den, at Mestbegunstigelsesklausulen er blevet illusorisk gennem hele den Maade, hvorpaa moderne Traktatpolitik føres. Den højtærede Landbrugsminister siger, at en Række Lande efter Forhandlinger med Tyskland ikke har opnaaet noget uden at betale for det, og det er selvfølgelig rigtigt, men de *har* opnaaet noget, og det, de har opnaaet, er i Regelen blevet indrettet saaledes, at det

netop ikke automatisk er kommet det danske Landbrugs Eksportinteresser til gode, det har man med stor Dygtighed og Forudseenhed garderet sig vel imod. Og naar den højtærede Landbrugsminister fremhæver, at man ikke har opnaaet noget fra Tyskland uden at betale for det, saa var det jo netop dér, jeg satte ind, da jeg sagde, at her betaler vi, idet vi giver Tyskland en Fordel, men vi faar ingenting derfor fra tysk Side. Det er blot det, jeg har ment, at vi skulde benytte denne Nedsættelse af Tolden paa Maskiner, som ganske overvejende kommer fra Tyskland, som Led i et samlet Forhandlingskompleks, altsaa netop modsat den anvendte Fremgangsmaade med stykkevis Fremføring af en Kriselovgivning, en Fremgangsmaade, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet roser saa stærkt:

Jeg skal overfor den højtærede Landbrugsminister ganske kort pege paa, at man muligvis kan sige, at de danske Heste dog ikke kunde sælges til Tyskland, fordi Priserne dernede er saa daarlige, men jeg tror ikke, man kan kalde dette for andet end Teori, thi naar vor Hesteeksport er belastet med en Told af 500 Guldmark pr. Hest, gaar der overhovedet ingen Heste derned, og saa kan man ikke fremsætte den Paastand, som den højtærede Landbrugsminister kom med. Det afgørende er jo imidlertid, at samtidig har Belgien gennem dygtige Forhandlinger opnaaet at faa Tolden nedsat til 140 Guldmark. Dér er den store Forskel i vor Disfavør, den, som er det grelle og efter min Mening uforvarlige i vor øjeblikkelige handelspolitiske Situation.

Dernæst nævnte den højtærede Landbrugsminister Kød-tolden og anførte, at Tyskland til en vis Grad tillod toldfri Indførsel af frosset Kød — og det gælder for alle, sagde Ministeren. Det er rigtigt nok, men frosset Kød har nu en Gang kun Interesse for Argentina; hvis vi først skulde til at fryse vort Kød for paa den Maade at faa det toldfrit ind i Tyskland — et Tankeeksperiment, som man for Resten har beskæftiget sig med hist og her —, tror jeg, det vilde blive en meget dyr Foranstaltning. Nej, denne Toldfrihed for frosset Kød er netop indrømmet de store kødeeksporterende Lande som Argentina paa en Maade, som direkte er til Skade for vor Kødudførsel til Tyskland; det synes jeg er saa øjensynligt og selvfølgelig, at der ikke kan diskuteres videre om det.

Endelig vil jeg fremhæve, at naar Holland for nylig har faaet Begunstigelser med Hensyn til Udførselen af Ost og kondenseret Mælk, saa er der netop med Hensyn til Ost